

[Skatteministeren]

ydelse fra det offentlige og andre skattepligtige indtægter.

Efter de tidligere regler var kontanthjælpen til underhold sammensat af et grundbeløb, et børnetillæg og et boligtillæg svarende til netto-boligudgiften. Hjælpens størrelse var begrænset af et generelt loft.

I det omfang kontanthjælpsmodtageren brugte sin kontanthjælp til udgifter, der var fradragsberettigede efter skattelovgivningens almindelige regler herom, ville man have samme situation som den omtalte. Det gælder f.eks. også i forbindelse med renteudgifter.

Det bemærkes i den forbindelse, at i det omfang der efter de tidligere regler er ydet kontanthjælp til betaling af terminsudgifter, er kontanthjælpen tilbagebetalingspligtig.

Spm. nr. S 1868

Til udenrigsministeren (24/8 94) af:

Breckmann (KF):

»Er Danmark ikke snart rede til at støtte Den Kinesiske Republik i Taiwans anmodninger om hjælp fra verdenssamfundet til et sæde i FN og plads i andre internationale organer, især nu hvor den amerikanske kongres har resolveret at støtte den demokratisk valgte regering i Taipei i dens forsøg på at opnå FN-medlemskab?«

Begrundelse

Der er flere fortilfælde af delte landes dobbelte medlemskab i FN, f.eks. Øst- og Vesttyskland, Nord- og Sydvietnam i sin tid og stadig Nord- og Sydkorea. Det dobbelte tyske medlemskab var ingen forhindring for en politisk vellykket tysk genforening. Dialog i FN's generalforsamling og underorganisationer kan kun fremme fredelig sameksistens, især nu hvor verdenskommunismen er så stærkt på retur.

Det frie Kinas regering i Taipei i Taiwan har de sidste mange år gjort prisværdige forsøg på at genindtræde i det internationale samarbejde og kræver ikke nogen eneret til at repræsentere hele den kinesiske befolkning.

Såfremt dette krav er en forhindring for international velkomst af Taiwan til FN, må det bero på et krav fra det kommunistiske regime i Beijing, som gør krav på at kvæle demokratiseringsprocessen i Taiwan.

Danmarks beslutning med hensyn til Taiwans internationale status må derfor bero på den danske regerings holdning til Beijing. Der kan her i landet vel ikke være delte meninger om, at set ud fra humanitære og demokratiske præmisser har diktaturet i Beijing ikke nogen ret til Danmarks underdanighed. Nok har tidsånden i Vesten og den offentliggjorte menings akademiske og politiske herskere lige til nu altid favoriseret den demokratiske kapitalismes modstandere til venstre. (Fjenden ligger altid til højre).

Men set ud fra et markedsøkonomisk synspunkt har Danmark på linje med andre vestlige lande vel altid savlet over udsigten til adgang til det store kontinentale kinesiske marked. Hidtil har dette været delvis lukket af planøkonomisk isolation og socialistisk lufdfatigdom. Kun i kraft af en demokratisering af de politiske processer og en befrielse af markeds kræfterne i det røde Kina kan Danmarks handelspolitiske interesser tilgodeses dér. Det taler lidet til Danmarks ros, at regeringens officielle politik har været at ligge næsegrus for den store kinesiske befolknings slavepiskere.

Taiwan har allerede i mange år været i gang med en økonomisk og politisk demokratiseringsproces for øens 20 mio. kinesiske indbyggere. Frie valg og regeringsdannelse er etableret som politisk styreform. Øens økonomiske gennemsnitsvækst på 5-7 pct. årlig de sidste 30 år har medført en velstand, der har gjort øen til verdens 13. største internationale handelsnation. Den besidder verdens største fremmede valutareserve på 90 mia. US-dollars. Taipei har frivilligt deltaget i talrige internationale udviklings- og hjælpeprojekter og har fremmet international forståelse for fred.

Danmark har de sidste 5 år normaliseret diplomatiske forbindelser med Taipei, endda på ministerplan med gensidige officielle besøg hos hinanden.

Derfor er det spørgerens henstilling til udenrigsministeren, at regeringen på lige fod med USA's kongres beslutter at arbejde aktivt for, at den demokratisk valgte regering i Taipei får lov til at indtræde i FN som fuldgyldigt medlem, samt at landets 20 mio. indbyggere får mulighed for på lige fod med andre lande at få deres retmæssige plads i samtlige internationale organisationer.